

Đóng vai Bộ Dừa viết đoạn văn có sử dụng câu cảm thán diễn tả lại tâm trạng của mình trong câu chuyện “Giọt sương đêm”

Bài làm

Tôi là Bộ Dừa, tôi đã xa quê hương từ khi còn thanh niên vì cuộc sống mưu sinh. Giờ tôi đã bước sang độ tuổi “xưa nay hiếm”, đã trải qua những chặng đường dài, phiêu bạt trên nhiều tán cây và từng bị lũ trẻ con bắt cóc nhét vào những chiếc hộp. Có những lần tưởng chết đi nhưng may mắn tôi vẫn còn sống sót. Một đêm nọ, trên con đường phiêu bạt, tôi tình cờ tìm được chỗ trọ ở chỗ anh thần lẩn. Vì sợ những chiếc hộp cũ nên tôi nằm luôn dưới vòm trúc. Đó là một đêm khó quên khi tình cờ giọt sương rơi xuống cổ kéo theo những kí ức xa xưa lan tỏa trên khắp da thịt tôi. Đêm đó thật dài khi những hình ảnh thuở ấu thơ cứ lần lượt hiện về như những thước phim quay chậm. Những tán cọ xòe ô, những cơn mưa đầu mùa, chị Ốc Sên, anh Tắc Kè ngày xưa hay trò chuyện cùng tôi,... tất cả cứ trở về, gần gũi, thân thương. Tôi bỗng nhớ ngôi làng nhỏ của mình quá! Phải rồi, bao nhiêu năm mãi làm ăn tôi quên khuấy đi mất! Giờ sức nhớ ra cũng đã bước ra lứa tuổi xế chiều. Giá mà tôi có thể nhận ra sớm hơn! Khi anh gà trống vừa gáy o o, tôi đã vội vàng tỉnh dậy, giã từ chú Thần Lẩn và lên đường trở về thăm quê. Hi vọng rằng câu chuyện của tôi sẽ khiến nhiều bạn trẻ sớm nhận ra và trân trọng những điều gần gũi của cuộc đời mình.

Chú thích:

- Câu cảm thán: phần gạch chân.